

A: Handhafahlutabréf nr. 101-125 og 164-167 í Hólanesi hf., hvert að upphaflegu nafnverði kr. 1.000,00, eða hlutabréf gefin út til jöfnunar eða á annan hátt í stað þeirra.

B: Hlutabréf í Útgerðarfélagi Höfðakaupstaðar nr. 111 og 112, hvort að nafnverði kr. 1.000,00, eða hlutabréf gefin út til jöfnunar eða á annan hátt í stað þeirra.

Stefndi, Adolf Jakob Berndsen, hefur eignast kauprétt að ofangreindum hlutabréfum stefnanda á matsverði.

Málskostnaður fellur niður.

Fimmtudaginn 23. febrúar 1989.

Nr. 182/1987. **Birgir Páll Jónsson**

(Leó E. Löve hdl.)

gegn

Gjaldheimtunni í Reykjavík

(Hjörleifur Kvaran hdl.)

Skattar. Synjað um lögtak. Söluhagnaður lausafjár. Sératkvæði.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðmundur Jónsson, Benedikt Blöndal, Bjarni K. Bjarnason, Guðrún Erlendsdóttir og Haraldur Henrysson.

Áfrýjandi skaut máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 1. júní 1987. Krefst hann þess aðallega að hinum áfrýjaða úrskurði verði hrundið og synjað verði um lögtak. Til vara krefst hann þess að synjað verði um lögtak vegna tekjuársins 1982 (gjaldársins 1983). Þá krefst hann málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti.

Stefnda hafði gagnáfrýjað málinu með stefnu 12. október 1987. Við munnlegan málflutning fyrir Hæstarétti lýsti lögmaður stefndu yfir því að fallið væri frá gagnáfrýjun. Dómkröfur stefndu eru þær að hinn áfrýjaði úrskurður verði staðfestur og að henni verði dæmdur málskostnaður fyrir Hæstarétti.

Fyrir Hæstarétt hefur verið lagt nýtt skjal, töflur frá skattstjóranum í Reykjavík til skýringar á vinnublaði hans yfir bifreiðaviðskipti áfrýjanda árin 1982 og 1983.

Bifreiðaviðskiptum áfrýjanda á árunum 1982 og 1983 er lýst í hinum áfrýjaða úrskurði. Ekki verður fallist á þann skilning skattyfirvalda að með þeim hafi áfrýjandi stundað atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi. Með hliðsjón af umfangi þessara viðskipta verður hins vegar ekki talið að áfrýjanda hafi tekist að gera líklegt að þau hafi ekki farið fram í hagnaðarskyni, sbr. 2. mgr. 15. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt. Eins og máli þessu er háttað hefði verið eðlilegt að fara með söluhagnað áfrýjanda samkvæmt ákvæðum 1. mgr. sömu greinar, en telja verður að í henni felist hin almenna regla um meðferð söluhagnaðar af lausafé, sem eigi er heimilt að fyrna og fellur ekki undir atvinnurekstur.

Með framanritað í huga fá forsendur endurákvörðunar skattstjórans í Reykjavík á gjöldum áfrýjanda vegna tekna árána 1982 og 1983 ekki staðist. Þess er og að geta að fyrrgreind endurákvörðun, sem fram fór 20. maí 1985, braut í bága við 2. mgr. 97. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt að því er varðar gjöld vegna tekna ársins 1982 þar sem liðin voru meira en tvö ár frá lokum þess árs.

Af ofangreindum ástæðum ber að fella hinn áfrýjaða úrskurð úr gildi og synja umbeðins lögtaks.

Eftir atvikum þykir rétt að málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti falli niður.

D ó m s o r ð :

Hinn áfrýjaði úrskurður er úr gildi felldur og er synjað lögtaks.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti fellur niður.

S é r a t k v æ ð i

Bjarna K. Bjarnasonar hæstaréttardómara.

Við ákvörðun á söluhagnaði áfrýjanda af sölu bifreiðanna bar svo sem mál þetta liggur fyrir að fara eftir 1. mgr. 15. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt. Endurákvörðun skattstjóra var því byggð á röngum forsendum og ber að fella hana úr gildi. Réttur skattstjóra til endurákvörðunar skatta vegna tekna ársins

1982 var og fallinn niður, þegar hún fór fram á árinu 1985, þar sem liðin voru meira en tvö ár frá lokum þess árs, sbr. 2. mgr. 97. gr. skattalaganna. Samkvæmt þessu tel ég að skattyfirvöldum sé rétt að ákveða að nýju skatta áfrýjanda fyrir gjaldárið 1984. Með þessari athugasemd er ég sammála niðurstöðu meirihluta dómenda.

Úrskurður fúgetaréttar Reykjavíkur 3. apríl 1987.

I.

Lögtaksmál þetta var tekið til úrskurðar að loknum munnlegum málflutningi 26. mars 1987.

Sóknaraðili, Gjaldheimtan í Reykjavík, krefst þess að heimilað verði lögtak hjá varnaraðila, Birgi Páli Jónssyni, nnr. 1124-2537, Rauðagerði 53, Reykjavík, vegna ógreiddra gjalda hans gjaldárin 1983 og 1984, samtals pr. 5.12. 1985 með áföllnum dráttarvöxtum að fjárhæð kr. 290.090,00. Jafnframt krefst hann þess að lögtakið tryggi áfallandi dráttarvexti sem reiknaðir séu í samræmi við ákvæði 112. gr. laga nr. 75/1981 og 43. gr. laga nr. 73/1980, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961, og ákvæði 4. tl. til bráðabirgða í lögum nr. 36/1986. Þá er og krafist málskostnaðar að mati réttarins.

Varnaraðili krefst þess aðallega að synjað verði um framgang hinnar umbeðnu gerðar, en til vara að synjað verði um lögtak vegna gjaldársins 1983 (tekjuársins 1982). Hann krefst og málskostnaðar að mati réttarins.

II.

Með beiðni, dags. 5.12. 1985, fór Gjaldheimtan í Reykjavík þess á leit við fúgeta að gert yrði lögtak hjá Birgi Páli Jónssyni, Rauðagerði 53, Reykjavík, til tryggingar greiðslu opinberra gjalda skv. gjaldheimtuseðli nr. 1124-2537, gjaldárin 1983 og 1984.

Miðvikudaginn 12. febrúar 1986 mætti gerðarþoli ásamt lögmanni sínum hjá fúgeta og mótmælti fyrirhugaðri lögtaksgerð, þar sem hann taldi álagningu skattstjóra ranga, a.m.k. að hluta.

Samkvæmt málskjöllum er aðdragandinn sá að með bréfi 20.5. 1983 skoraði skattstjóri á Birgi með vísan til 96. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt að upplýsa bílaviðskipti sín á árinu 1982, „þ.e. leggja annaðhvort fram efnahags- og rekstrarreikning ásamt með lögboðnum fylgigögnum eða greinargerð um tilgang umræddra viðskipta sbr. 15. gr. 1. nr. 75/1981“. Birgir svaraði með bréfi 30. maí 1983 þar sem hann tók fram að bílaviðskipti sín hefðu ekki verið stunduð í atvinnu- eða hagnaðarskyni heldur vegna „biladellu“.

Í bréfinu er tekið fram að bílaviðskipti hans nú væru á engan hátt öðru-

vísi en mörg undanfarin ár, en gerð hafi verið grein fyrir þeim í framtölum án athugasemda af hálfu skattfyrvalda.

Það næsta sem gerist í málinu er bréf skattstjóra til Birgis 20. nóvember 1984. Bréfið er að mestu sama efnis og fyrra bréf skattstjóra, nema nú er spurt um bilaviðskipti Birgis á árinu 1984. Jafnframt er tekið fram að ekki sé annað sýnna en um atvinnurekstur sé að ræða miðað við umfang viðskipta undanfarin ár. Birgir mótmælti þessari afstöðu skattstjóra með bréfi 27. nóv. 1984 og vísaði enn til fyrri meðferðar þessara mála og segir m.a.: „Þessi nýja ákvörðun yðar um atvinnurekstur hlýtur því að vera nýr úrskurður og breyting á fyrri afstöðu og leyfi ég mér að kæra hann hér með.“

Með bréfi, dags. 21. mars 1985, tilkynnti skattstjóri Birgi að hann hefði í hyggju að endurákvarða opinber gjöld Birgis vegna áranna 1983 og 1984 skv. 96. gr. laga nr. 75/1981 í framhaldi af bréfi sínu 20. nóv. 1984 og svarbréfi Birgis 27. nóv. 1984. Birgir svaraði bréfi skattstjóra með bréfi 25. mars 1985 þar sem hann mótmælti ákvörðun skattstjóra og meðferð hans á málinu skv. rskj. nr. 7.

Með bréfi 12. apríl 1985 afturkallar skattstjóri bréf sitt frá 21. mars 1985 vegna galla en segir svo m.a.: „Skattstjórinn í Reykjavík hefur í hyggju að endurákvarða opinber gjöld yðar vegna áranna 1983 og 1984 skv. 96. gr. laga nr. 75/1981 í framhaldi af fyrirspurnarbréfi sínu dags. 20. nóv. 1984

Fyrirhugun skattstjóra er byggð á þeim forsendum að þér hafið keypt og selt bifreiðir á liðnum árum í það viðamiklum mæli, að ætla má að um atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi sé að ræða.

Ætti því að fara með skattlagningu söluhagnaðar skv. 20. gr. fyrrnefndra laga.

Skv. skattframtölum yðar árin 1979 - 1984 voru bifreiðaviðskipti yðar sem hér segir:

	<i>Keyptar</i>	<i>Seldar</i>	<i>Þar</i>	<i>Kaup-</i>	<i>Sölu-</i>	<i>Hagn-</i>	<i>Bíla-</i>
	<i>á</i>	<i>á</i>	<i>af</i>	<i>verð,</i>	<i>verð,</i>	<i>aður,</i>	<i>eign í</i>
<i>Ár:</i>	<i>árinu:</i>	<i>árinu:</i>	<i>skipti:</i>	<i>kr.:</i>	<i>kr.:</i>	<i>kr.:</i>	<i>árslok:</i>
1978	5 stk.	4 stk.		135.000	138.000	18.000	2
1979	5 stk.	4 stk.		182.500	140.000	30.500	3
1980	8 stk.	10 stk.	2	337.000	482.000	41.000	1
1981	3 stk.	2 stk.		315.000	215.000	70.000	2
1982	9 stk.	10 stk.	1	1.135.000	1.350.000	260.000	1
1983	10 stk.	9 stk.	6	2.240.000	1.870.000	280.000	2

Skv. skattframtölum yðar árin 1979 - 1984 var eignarhald yðar á seldum bílum áranna 1978 - 1983 sem hér segir:

Ár:	Færri en 30 dagar	Færri en 60 dagar	Færri en 90 dagar	Færri en 180 dagar	Færri en 365 dagar	Fleiri en 365 dagar
1978		2			1	
1979	1	1		1		1
1980	4	1	2	2	1	
1981				1	1	
1982	5	1		1	2	1
1983	6		1	1		

Ætla má að bifreiðasala í þeim mæli og með þeim hætti sem að framan greinir falli undir atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi í skilningi skattalaganna.

Skattstjóri hefur því í hyggju að færa yður til tekna söluhagnað vegna fyrrnefndra bifreiðaviðskipta ásamt því að ætla yður aðstöðugjaldsstofn kaupverð þeirra bifreiða sem seldar voru á árinu. Þó þykir rétt að lækka söluhagnað hvers árs um söluhagnað eins bíls, sem seldur var og lengst hafði verið í yðar eigu á árinu, þ.e. líta má svo á að um sölu á einkabifreið hafi verið að ræða. Einnig þykir við hæfi að lækka aðstöðugjaldsstofn ársins um kaupverð fyrrnefnds bíls á sömu forsendum.

Skattframtal 1983:

Söluhagnaður kr. 175.000,00

Aðstöðugjaldsstofn kr. 1.475.000,00

Skattframtal 1984:

Söluhagnaður kr. 280.000,00

Aðstöðugjaldsstofn kr. 2.490.000,00

Við framangreindar upphæðir verður bætt 25% álagi skv. 106. gr. laga nr. 75/1981.

Ef þér óskið að koma að andmælum vegna fyrirhugaðra breytinga eða gefa skýringar, þá þarf skriflegt svar að hafa borist skattstjóra innan 10 daga frá dagsetningu þessa bréfs, en að loknum framangreindum fresti verður tekin ákvörðun á grundvelli fyrirbyggjandi gagna.“

Birgir svaraði með bréfi 21. apríl 1985 og vísaði enn til fyrri skýringa. Með bréfi 20. maí 1985 endurákværðaði skattstjóri opinber gjöld Birgis árin 1983 og 1984. Þar segir m.a.: „Endurákvörðun grundvallast á eftirfarandi málavöxtum:

Ekki er fallist á það sjónarmið yðar að bifreiðaviðskipti yðar séu ekki atvinnurekstur eða sjálfstæð starfsemi.

Telja verður að bifreiðaviðskipti í þeim mæli og með þeim hætti, sem þér stundið þau, séu atvinnurekstur eða sjálfstæð starfsemi.

Í framhaldi af bréfi yðar frá 25. mars 1985 og til enn frekari skýringa skal tafla í bréfi skattstjóra frá 12. apríl 1985 skýrð nánar:

„Keyptar bifreiðar á árinu“: Eru allar þær bifreiðar sem þér hafið eignast á viðkomandi ári.

„Seldar bifreiðar á árinu“: Eru allar þær bifreiðar sem þér hafið selt á viðkomandi ári.

„Þar af skipti“: Eru þær bifreiðar sem seldar eru á árinu en önnur bifreið er tekin „upp í“ sem hluti greiðslu. „Kaupverð“ kr.: Er kaupverð þeirra bíla sem keyptir eru á viðkomandi ári. Þegar bílar eru keyptir með skiptum er kaupverð keypta bílsins ákvarðað sem kaupverð selda bílsins að viðbætti eða frádræginni þeirri fjárhæð sem þér bætið við eða fáið greidda.

Skattstjóri vill leiðrétta kaupverð bifreiðanna á árunum 1982 og 1983 skv. töflu í bréfi frá 12.4. 1985. Þar er kaupverð á árinu 1982 kr. 1.135.000,00 en á árinu 1983 kr. 2.240.000,00. Rétt er að kaupverð bifreiða á árinu 1982 er kr. 1.305.000,00 en á árinu 1983 kr. 2.490.000,00. Breyting þessi hefur engin áhrif á hagnað viðkomandi árs, og því ekki á endurákvörðun þess. „Söluverð“ kr.: Er söluverð þeirra bíla sem seldir eru á viðkomandi ári; þegar bílar eru seldir með skiptum er söluverð selda bílsins ákvarðað sem kaupverð þess sama bíls. Skattstjóri vill einnig leiðrétta söluverð bifreiðanna á árunum 1982 og 1983, skv. töflu í bréfi frá 12.4. 1985. Þar er söluverð á árinu 1982 kr. 1.350.000,00 en á árinu 1983 kr. 1.870.000,00. Rétt er að söluverð bifreiða á árinu 1982 er kr. 1.520.000,00, en á árinu 1983 kr. 2.360.000,00.

Breyting þessi hefur engin áhrif á hagnað viðkomandi ára og því ekki endurákvörðun þess.

„Hagnaður kr.“: Er reiknaður sem mismunur söluverðs og kaupverðs seldra bifreiða.

Aðstöðugjaldstofn ákvarðast sem kaupverð seldra bifreiða að frádrægnu kaupverði seldrar einkabifreiðar.

Skattstjóri hefur ákveðið í framhaldi af framanrituðu að ákvarða yður laun af eigin rekstri á árinu 1982, kr. 150.000,00 en á árinu 1983 kr. 230.000,00, einnig hefur skattstjóri ákveðið að ákvarða yður aðstöðugjaldstofn vegna rekstrar á árinu 1982 kr. 1.225.000,00 og vegna rekstrar á árinu 1983 kr. 1.830.000,00.

Fallið er frá beitingu 25% álags skv. 106. gr. laga nr. 75/1981.

Samkvæmt ofanrituðu verða gjaldstofnar sem hér segir:

	<i>Skattframt. 1983:</i>	<i>Skattframt. 1984:</i>
Tekjuskattstofn	kr. 311.224,00	kr. 478.645,00
Útsvarsstofn	kr. 363.940,00	kr. 535.177,00
Sjúkratr.gj.stofn	kr. 363.940,00	kr. 535.177,00
Aðstöðugjaldstofn	kr. 1.225.000,00	kr. 1.830.000,00

Sé stofns ekki getið er hann óbreyttur frá álagningu.

Skattbreytingaseðlar fylgja.

Athygli skal vakin á því, að kærufrestur til skattstjóra er 30 dagar frá og með póstlagningardegi þessarar tilkynningar.“

Birgir kærði endurákvörðun skattstjóra. Skattstjóri vísaði kærinni frá sem of seint fram kominni, rskj. nr. 11.

Birgir kærði nú frávísunarúrskurð skattstjóra til ríkisskattanefndar. Ríkisskattstjóri krafðist hins vegar staðfestingar með bréfi 4. nóv. 1985.

Ríkisskattanefnd staðfesti frávísunarúrskurð skattstjóra 26. nóv. 1985 „enda hefur af hálfu kæranda eigi verið sýnt fram á að óviðráðanleg atvik hafi hamlað því að kært væri til skattstjóra í tæka tíð“. Rskj. nr. 12.

III.

Af hálfu gerðarbeiðanda er því haldið fram að þar sem gerðarþoli hafi ekki svarað fyrirspurnum skattstjóra á fullnægjandi hátt hafi skattstjóra verið skylt að endurákværða honum gjöld. Gerðarbeiðandi telur að það sé í eðli sínu matsatriði hvað telja eigi fullnægjandi svar við fyrirspurn í þessu sambandi, en það mat sé lagt á vald skattstjóra að ljóst megi hins vegar vera að gerðarþola hafi ekki tekist sú sönnun sem 2. mgr. 15. gr. laga nr. 75/1981 mæli fyrir um að gera það líklegt að bílaviðskipti hans „falli ekki undir atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi hans eða að eignarinnar hafi ekki verið aflað í þeim tilgangi að selja hana aftur með hagnaði, sbr. 20. gr.“ Hann álítur að þar sem skattstjóri hafi gætt rétttrar aðferðar við endurákvörðun opinberra gjalda gerðarþola og áætlun hafi verið hófleg miðað við orðalag 1. mgr. 96. gr. laga nr. 75/1981 „skal skattstjóri áætla tekjur og eignir skattaðila svo ríflega að eigi sé hætt við að fjárhæðir séu áætlaðar lægri en þær eru í raun og veru“, þá verði umræddri ákvörðun ekki hnekk af dómstólum.

Gerðarbeiðandi telur að varakrafa gerðarþola standist heldur ekki, þar sem álagningin sé byggð á áætluðum skattstofnum vegna ófullnægjandi framtala gerðarþola, og eigi því 1. mgr. 97. gr. laga nr. 75/1981 við, þ.e. sex ára tímabil en ekki tveggja ára reglan í 2. mgr. sömu greinar.

Gerðarþoli heldur því fram að hann hafi stundað bílaviðskipti sér til ánægju en ekki í hagnaðarskyni og sem atvinnurekstur hafi hann alls ekki stundað bílaviðskipti. Hann telur að ekkert nýtt tilefni hafi verið til að krefja hann um skýringar eða efnahags- og rekstrarreikninga varðandi bílaviðskipti sín 1983 og 1984 miðað við fyrri ár. Hann álítur að skattstjóri hefði átt að rökstyðja ákvörðun sína að bílaviðskipti gerðarþola væru atvinnurekstur, áður en krafa um skil á efnahags- og rekstrarreikningum varðandi viðskiptin var gerð.

Gerðarþoli kveðst hafa án árangurs reynt að fá leiðréttingu sinna mála

hjá skattstjóra og síðan hjá ríkisskattanefnd, en fyrir tilviljun, sem allt eins væri hægt að kenna póstpjónustunni, hefði honum ekki borist vitneskja um endurákvörðun skattstjóra á opinberum gjöldum hans 1983 og 1984 nægilega snemma og því ekki gefist færi á að kæra innan lögboðins frests.

Gerðarþoli telur að málið sé vanreifað frá hendi skattstofunnar varðandi útreikninga og fullnægjandi skýringar hafi ekki fengist þrátt fyrir ítrekuð tilmæli. Í greinargerð rekur gerðarþoli hvernig hann telur að útreikningar hefðu átt að vera miðað við forsendur skattstofunnar sem honum voru þá kunnar. Rskj. nr. 29, sem er ljósrit af útreikningi skattstofu um bílaviðskipti gerðarþola skv. framtölum 1979 - 1984, var ekki lagt fram fyrr en í sama þinghaldi og málið var munnlega flutt og tekið til úrskurðar. Gerðarþoli gagnrýnir að hvorki í rskj. nr. 29 né í fyrri skjölum sé getið um hvaða bifreið gerðarþoli hefði mátt selja án þess að hagnaður sölunnar yrði skattlagður miðað við fyrirheit skattstjóra að söluhagnaður einnar bifreiðar á ári væri skattfrjáls. Hann telur að enginn skattskyldur hagnaður hafi orðið af sölu bifreiða á árinu 1983 ef reglan um sölu einkabifreiðar væri í heiðri höfð.

Gerðarþoli telur að skattstjóra hafi ekki verið heimilt að endurákværða honum opinber gjöld vegna ársins 1983, hvernig sem á málið væri annars liðið á grundvelli 2. mgr. 97. gr. laga nr. 75/1981, þar sem „fullnægjandi upplýsingar sem byggja mátti rétta álagningu á“ væru í viðunandi framtölum og fylgigögnum. Hann mótmælir þeirri skoðun sóknaraðila að um áætlaða skattstofna sé að ræða, þar sem augljóst megi telja að skattstofan hafi lagt tölur og upplýsingar úr framtölum til grundvallar niðurstöðum einvörðungu.

Fógeti telur að gögn málsins sýni að gerðarþoli hafi stundað þó nokkur bílaviðskipti undanfarin ár með hagnaði. Almennt séð veldur endurnýjun bifreiðar kostnaði en ekki hagnaði nema hún sé gerð í gróðaskyni. Líklegt er því að bílaviðskipti gerðarþola hafi a.m.k. að einhverju leyti verið gerð með hagnaðarvon í huga, enda verður að fallast á það með gerðarbeiðanda að gerðarþola hafi ekki tekist að renna nægilega styrkum stoðum undir aðrar ástæður.

Fógeti getur ekki séð að skattstjóri hafi farið út fyrir valdmörk sín þegar hann endurákvæð opinber gjöld gerðarþola 1983 og 1984 skv. 96. gr. laga nr. 75/1981. Endurákvörðunin er byggð á því mati skattstjóra að bílaviðskipti gerðarþola séu atvinnurekstur, og þess vegna hafi gerðarþola verið skylt að skila efnahags- og rekstrarreikningi varðandi þessi viðskipti með framtölum sínum, og þegar fyrirmælum skattstofunnar í þá veru var ekki sinnt, þá hafi skattstjóra verið skylt að áætla gerðarþola tekjur vegna viðskiptanna. Áætlun skattstjóra er að vísu byggð á tölum úr skattframtölum gerðarþola og má sitthvað finna að meðferð þeirra talna eins og gerðarþoli

hefur sýnt fram á. Samt sem áður telur fógæti að ekki sé heimilt að hafna kröfu gerðarbeiðanda, þar sem formkröfum réttarins sé fullnægt og hin áætlaða fjárhæð geti ekki talist með öllu óraunhæf.

Þar sem fógæti lítur svo á að umdeild kröfuupphæð sé byggð á löglegrí áætlun skattstjóra á skattstofnum gerðarþola 1983 og 1984, áætlun er gerð var vegna þess að fullnægjandi upplýsingar skorti að mati skattstjóra í framtölum gerðarþola sömu ár, þá eigi 2. mgr. 97. gr. laga nr. 75/1981 ekki við.

Þykir því verða að leyfa framgang hinnar umbeðnu lögtaksgerðar að kröfu gerðarbeiðanda og á ábyrgð hans.

Eftir atvikum þykir rétt að málskostnaður falli niður.

Páll Þorsteinsson borgarfógæti kvað upp úrskurð þennan.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Lögtak fer fram hjá Birgi Páli Jónssyni, nnr. 1124-2537, Rauðagerði 53, Reykjavík, til tryggingar ógreiddum gjöldum hans gjaldárin 1983 og 1984, samtals pr. 5.12. 1985 með áföllnum dráttarvöxtum að fjárhæð kr. 290.090,00, auk áfallandi dráttarvaxta skv. 112. gr. laga nr. 75/1981 og 43. gr. laga nr. 73/1980, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1986 og ákvæði 4. tl. til bráðabirgða í lögum nr. 36/1986.

Málskostnaður fellur niður.
